

NIEWYSŁAWIONY (10) *part praet pass pf*

W pisowni łącznej (6), w rozłącznej (4).

Teksty nie oznaczają é oraz ó; e prawdopodobnie jasne (tak w nie-); a pochylone.

sg f N niewysławioną (1). ◇ G niewysławion(e)j (1). ◇ A niewysławioną (1). ◇ V niewysławioną (1). ◇ n N niewysławion(e) (2). ◇ V niewysławion(e) (1). ◇ pl N subst niewysławion(e) (1). ◇ D niewysławionym (1). ◇ A subst niewysławion(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w. s.v. wysłowny.

W funkcji przymiotnika: Taki, którego me da się określić przy pomocy słów, którego nie da się ogarnąć rozumem, bardzo dużych rozmiarów, w bardzo dużej ilości (10) : RejPos [292]v; Dziwuię fię wżytkim tey Pánienki nie wysławionym cnotam SkarŻyw 16, 27, 231, 244 [2 r.], 599; O nieogárnione poniżenie tego Páná/ o niewyflawione vboftwo. SkarKaz 489b, 161b.

W charakterystycznych połączeniach: niewysławiona(-e) cnota, dobrodziejstwo, dostojność, dzięki, radość, rozkosz, szczęście, Trojca, ubostwo, wiara.

Szereg: »wielki a niewysławiony« (1): Wielkie to á nie wyflawione dobrodziejstwo/ kogo Pan Bog tą nowiną obwieści SkarŻyw 25.

Synonimy cf NIEWYSŁOWIONY.

Cf NIEWYSŁOWIONY, NIEWYSŁOWNY, WYSŁAWIONY